పరికీపరి

అలసట తీర్చుకోటానికి బండి స్టేషన్‌లో ఆగింది. నేను దిగవలసిన స్టేషన్ అదే గనుక దిగటానికి ప్రయత్నం ప్రారంభించాను. ఆ రాక్షసులనూ, తాటకలనూ తప్పించుకుని ఇవతల పడేసరికి వచ్చిన పెద్దలంతా కనిపించి ఆశీర్వదించారు. ఇంత శ్రమపడి అత్తయ్యను చూడకపోతే ఏంపోయిం దనిపించింది.

అత్తయ్య ఇంటికి వచ్చాను. శ్రీనాథం మట్టిలో చిన్న పుల్లముక్కతో ఆడుకుంటున్నాడు. పరుగెత్తుకెళ్ళి వాళ్ళమ్మకు నా రాక నెరిగించాడు. మరుక్షణంలో అత్తయ్య తన స్థూలకాయాన్ని బయటికి చేరవేసింది. పద్దెనిమిదేళ్లు వచ్చినా చెంగు చెంగున లేడిపిల్లలా గంతే సీతారత్నం కనిపించకపోయేసరికి దిగులు బయలుదేరింది.

'రారా! ఎంతకాలమైంది ముఖం చూపించి. బొత్తిగా మఱచిపోయావు' అన్న దత్తయ్య.

'ఎంతమాట' అంటూ యింట్లో అడుగు పెట్టాను.

'ఇప్పుడేవస్తా. హాల్లో కూర్చో' అంటూ వంటింట్లోకి దారితీసింది. కుర్చీలో కూలబడ్డాను. వంటింట్లోంచి ఏవో గుసగుసలు వినిపించాయి. నావి పాముచెవులని చెప్పటం మరిచాను. అత్తయ్య అంటోంది: 'అయితే ఏంచేయమంటావు? అలాగనమంటావా? అసలు రహస్యం గ్రహిస్తాడేమో!'

'మరేం ఫరవాలేదు. అంతటి కార్యశూరుడు కాడులే' అని మరొక కంఠం జవాబిచ్చింది. అది అత్తయ్య పెద్దకూతురు కంఠం. నా కంతా అయోమయంగా ఉంది.

'అమ్మాయి! త్వరగా కాఫీ చెయ్యి. అతనువచ్చాడు' అని గట్టిగా అన్నది. వంటింటికి వెళ్ళటానికి కారణమిదే నని నిరూపించటానికి గామోలు! హాల్లోకి వచ్చింది.

'ఏరా! ఇలాగేనా చేయటం? దగ్గరి చుట్టానివి. నువ్వే మమ్మల్ని ఇంతలాగ మఱచిపోయావే! ఇంతేనటరా బంధుత్వం? స్వయంగావచ్చి పిలవాలసింది. పొరపాటు జరిగిపోయింది. ఇక్కడ మగదిక్కు ఎవరూ లేరని నీకు తెలియదూ? ఇంత నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తావనుకోలేదురా' అని గుక్క తిప్పుకోకుండా మందలించింది.

నేను నివ్వెరపోయాను. నాకు తెలిసినంతవఱకు అత్తయ్య కేవిధమైన ద్రోహమూ చేయలేదు.

'నీ మాటలు నాకేమీ అర్థంకావటం లేదు. సీతారత్నమేది?' అన్నాను.

'దానికే మొన్న పెళ్ళయింది. అత్తారింటికి వెళ్ళిపోయింది. పెళ్ళికి నువ్వొందుకురాలేదని అడుగుతున్నాను. నువ్వు రాకపోవటంమూలాన అదెంత బాధపడిందో తెలుసా? నా కంతా శూన్యంగా కనిపించింది. నిజానికి కళ్ళమ్మట నీళ్లువచ్చాయి'

'సీతారత్నానికి పెళ్ళని నాకు తెలియజేయందే ఎలాగ తెలుస్తుంది? నాకు దివ్యదృష్టి ఉందనుకున్నావా?'

'శుభలేఖపంపాను. ఉత్తరం రాశాను. అలా మాట్లాడతావేం? ఉత్తరం అందలేదేమిటి కొంపతీసి?'

'ఊఁ ఊఁ ఏదీ అందలేదు. అందితే ఎగిరివచ్చేవాడిని. సీతారత్నం పెళ్లికి రాకుండా ఉంటానా?'

శ్రీ ఆర్. యం. చిదంబరం

'ఎంతపని జరిగిపోయింది! అరెరె! ఈ పోస్టల్ వాళ్లు వట్టివెధవలు, ఉత్తరాలన్నీ పారేస్తున్నారు. స్వరాజ్యం వచ్చిందట. ఎందుకు? ఉత్తరాలుకూడా తిన్నగా అందటంలేదు. ఇంకెందుకీ స్వరాజ్యం?' అని ఏళ్ళతరబడి కష్టపడి మనంతెచ్చుకున్న స్వరాజ్యాన్నికూడా తిట్టేసింది.

'నువ్వన్నది వాస్తవమత్తయ్యా! సీతారత్నంపెళ్ళికి రావాలని ఎంత సరదాపడ్డాను!'

'ఈ వేళ పత్రికలో ఓ వార్తుంది చూచావా? ఒక ఉత్తరం ఆరేళ్ళు ప్రయాణంచేసి రాసినతనికే తిరిగి వచ్చిందట. ఎంత దారుణంగా ఉందో చూడు.'

'అంతే నత్తయ్యా...వస్తాను మరి.' అని బయటికి వచ్చాను. వీధిగుమ్మం దాటాక 'కాఫీ తాగిపోరా' అని నెమ్మదిగా అంది. నేను కూడా మాట్లాడకుండా నడక సాగించాను. గట్టిగా అంటే ఎక్కడ తిరిగివచ్చి కాఫీ తాగేస్తానో అని ఆమెకు భయం! ఆ విషయం నాకు బాగా తెలుసు. తల్లీ కూతుళ్ళ గుసగుసలే అర్థం కావటం లేదు. మరికొన్నాళ్ళకు—

మళ్ళీ అత్తయ్య ఇంటికి వెళ్లాను. మామూలుగానే ఆహ్వానించి కాఫీ తయారుచెయ్యమని కూతురుకు ఆర్డరిచ్చింది. వీధి గుమ్మానికి తోరణాలు కట్టియుండటం చూచి 'ఏమైనా శుభకార్యం జరిగిందేమిటత్తయ్యా?' అన్నాను.

అత్తయ్య ముఖం ముడుచుకుపోయింది. మరుక్షణంలో ముఖంమీద విచారతెరలు దింపేసుకుని 'నీ పనేమీ బాగాలేదురా. ఇంత దగ్గఱవాడవై యుండికూడా మాతో తెగతెంపులు చేసుకోవడం మంచిది కాదురా. నువ్వింత కఠోరంగా ప్రవర్తిస్తావని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు. పోనీ సీతారత్నం పెళ్ళి సంగతి తెలియకుండాపోయింది. రామంగాడి ఒడుగుకన్నా రాకూడదూ? ఇంతేనా బంధుత్వం?' అన్నది.

'ఆ సంగతి కూడా నాకు తెలియలేదే!' అన్నాను అయోమయంగా చూస్తూ.

'అయితే ఈసారికూడా ఉత్తర మందలేదన్నమాట. ఈసారి ఏమున్నా శుభకార్యం జరిగితే టెలిగ్రాం ఇవ్వాలి'

'అదిమాత్రం అందుతుందని నమ్మక మేమిటి?' అన్నాను.

తల్లీకూతుళ్ల గుసగుసల అంతరార్థం బోధపడింది. అయినా అత్తయ్యను నిందించడ మెందుకు? ఆమె కుటుంబం చాలా పెద్దది. హిందూదేశమంతటా ఆమెకు బంధువులే. ప్రతి శుభకార్యానికి వీళ్ళందర్నీ పిలిస్తే అత్తయ్య మరునాడే కొలంబో కొబ్బరిచిప్ప చేతబట్టాలి. ఈ యుక్తి కూడా బాగానే ఉంది. నామాటల్లోని వ్యంగ్యాన్ని గుర్తించినట్టుంది. ఆ ధోరణి వదిలేసింది.

'సరేకాని మన స్వర్ణకేదైనా సంబంధం

(౫౧-వ పేజీ చూడండి)

అబలసుధ

స్త్రీల కుసుమవ్యాధులు, అకాల హెచ్చు, ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ, కాళ్లు లాగుట, మనస్తిమితము లేకపోవుట, నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ హరించును

సీసా రు. 3/- వి. పి. అ. 0-14-0.

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్,

లక్ష్మి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.

[illegible]

(17-వ పేజీ తరువాయి)

చూడాలిరా. సీతారత్నం పెళ్లి ఎలాగో అయిందనిపించాము ఇంక దీని బాధ్యత కూడా ఉంది వాళ్ళ నాన్న ఉంటే లక్షాధికారికొడుకు కిచ్చి వైభవంగా పెళ్ళి చేసే వాడు' అన్నది చెమ్మగిల్లిన కళ్ళను చీర కొంగుతో అదుముకుంటూ.

'బాధపడకత్తయ్యా, నేనున్నానుగా, మన స్వర్ణకో ఫస్టుక్లాసయిన సంబంధం [illegible] తీసుకొస్తాను. నీకెందుకా భయం? అలా నేనెందుకు వచ్చాననుకున్నావు? ఆ శుభవార్త చెప్పటానికే నా స్నేహితు డొకడు రేపు పిల్లను చూడటానికి వస్తాడు. లక్షణమైన సంబంధం అంతా నే చూసు కుంటాను' అన్నాను.

అత్తయ్య ముఖం చేటంతయింది 'ఎంత మంచివాడివిరా! నిజంగా నా మీద నీ కింత అభిమానం ఉందిరా' అని నన్ను పొగిడింది.

ఆ మరునాడు తలిదండ్రులతో రమణ స్వర్ణను చూడటానికి వచ్చాడు వాళ్ళ కూడా [illegible] స్వర్ణ చక్కని [illegible] ఆమెకు ఈడు జోడు సంగీతం, చదువు, మొదలైనవాటిలో పరీక్షలు ముగిశాయి. అత్తయ్య నన్ను లోనికి పిలిచింది

'అబ్బాయి మన్మథుడిలాగున్నాడు. ఈ సంబంధం కుదిరితే నా మనసు ఎంతగా శాంతిస్తుంది' అన్నది కవిత్వభావంలో (అత్తయ్య నవలలూ, పుస్తకాలూ తెగ చదివింది)

'అదంతా నా చేతిలో పనత్తయ్యా నువ్వు ఏమీ విచారించనక్కర్లేదు. ఆ యబ్బాయి నా ప్రాణమిత్రుడు నేను గీచినగీటు దాటడు 'పెళ్ళి మానేయ్' అంటే మానేస్తాడు 'పెళ్ళి చేసుకో' అంటే చేసుకుంటాడు '[illegible] ఉరుకు' అంటే అంతపనీ చేస్తాడు అంతేనేమిటి? అసలు వాళ్ల కుటుంబమంతా నా ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తారు. వాళ్లందరికీ నేను గురుతుల్యుడను' అన్నాను గర్వంగా అత్తయ్య సంతోషంతో తబ్బిబ్బులయింది

'ఒరేయి! అన్ని ఆశలూ నీమీద పెట్టుకున్నానురా. ఈ పెళ్లి జరిగేట్టు చూశావంటే నీకు [illegible] చూడు! నేనెంత నిస్సహాయ స్థితిలో ఉన్నానో నీకు తెలుసుగా నువ్వు తప్పించి నాకు దిక్కెవరు? అంతా నీమీదుంది మరేం చేస్తావో!'

'నీకు భయం లేదత్తయ్యా ఈ పెళ్ళి స్థిరపరిచే భారం నాది [illegible] నొప్పిస్తాను మరోమాట నువ్వు చిల్లిగవ్వకూడా కట్నం ఇవ్వనక్కరలేకుండా చేస్తాను నేనున్నానుగా నామాటంటే వాళ్ళకు వేదవాక్యం'

అత్తయ్య భూమిమీద నిలువలేక పోయింది.

మరికొన్నాళ్ళకు—

అత్తయ్య ఇంటికి వెళ్ళాను నన్ను చూడగానే ఆమెకు కోపం దుఃఖం పొంగుకొచ్చాయి

'ఇలాగేనా చేయటం? అంత గొప్పగా చెప్పావు! అంతా నీ చేతుల్లో ఉన్నట్టు చెప్పావు నీమాటే ప్రధానమని చెప్పావు లేనిపోని ఆశలు కలిగించావు వాళ్లు పిల్లను చూచి పోయి రెండు నెలలు కావచ్చింది వాళ్ల జాడా లేదు నీ జాడా లేదు'

'ఏమైందని? నేను నచ్చచెప్పి [illegible] స్వర్ణను చేసుకోటానికి ఒప్పుకున్నారు కట్నం దమ్మిడీ ఇవ్వనక్కర్లేదన్నారు పెళ్లి ఖర్చులు కూడా వాళ్లే భరిస్తామన్నారు. ఈ పెళ్లి తమకు ఇష్టమైనదీ ఉత్తరం రాశారట నువ్వు గప్-చిప్ గా ఊరుకుంటే దానర్థం [illegible] అనడిగాను కోపం నటిస్తూ

'ఆ ఉత్తరం రాశారా? నాకేం అందలేదే! అంతా హాయ-కల్పన'

'ఆ మాటంటే నేను ఒప్పను [illegible] వాళ్ళు ఎన్నటికీ [illegible] పెళ్ళిలు. ఒక్క ఉత్తరంకూడా [illegible] నువ్వే [illegible] పెళ్లికి, రామారావుగారే [illegible] పోయినట్టుంది [illegible] కలిగివచ్చిందట

అత్తయ్య ముఖంలో కత్తివాటు కెత్తురుచుక్క లేదు

'వస్తాను' అని బయలుదేరబోతే, 'కాస్త తాగి పో' అని బలవంతం చేసింది. ఎంతలో ఎంత [illegible] వంటింట్లో గుసగుసలు వినిపించి 'అసలు రహస్యం కనిపెట్టేశాను' [illegible] అత్తయ్య 'మొత్తానికి [illegible]' అని [illegible] సమాధానమిచ్చి

మరికొన్నాళ్ళకు—

[illegible] వచ్చింది [illegible] అని మాత్రం అత్తయ్యదగ్గరనుండే పెళ్ళికి శుభలేఖ నన్ను తప్పక [illegible] పదేపదే ప్రార్థిస్తూ మరొక ఉత్తరం వచ్చింది!

ఏ మనిషి అయినా
పెద్ద మనిషో తెలుసు
కోవాలంటే, ఆ మనిషి తన
దానివల్ల దమ్మిడీ లాభం లేక
పోయినా మరొక మని
షిని ఎంతవరకు గౌరవంగా చూడ
గలడో, తెలుసుకొంటే చాలు
—బయటపడిపోతుంది.

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది మహ యునిక్కాక, నిస్సత్తువ, శుక్ల నష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలి గించు వరప్రసాదము—

20 తులా డబ్బా రు 6-4-0 పోస్టేజి 12 అ. కి ఎ. శ్రీకంఠపేట "ఆయుర్వేదసమాజం" [illegible]

గనోక్విల్
అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణము
ఈశ్వర ఫార్మశీ, రాజమండ్రి.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St M.